

[Nymann]

bejdsministerens forklaring på, hvad han eventuelt vil gøre ved det.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I efteråret 1980 vedtog folketinget et lovforslag, der sikrede en parallel udvikling mellem lønningerne på arbejdsmarkedet og dagpengenes højeste beløb. Den nye reguleringsordning sørger desuden for, at der er en høj grad af samtidighed i lønningernes og dagpengenes udvikling, idet der sker en samtidig pristalsregulering. Den øvrige lønudvikling må nødvendigvis statistisk registreres, inden den kan få virkning på dagpengenes størrelse. De ledige kan derfor først pr. 1. oktober 1981 få reguleret dagpengene for den lønudvikling, der har fundet sted fra januar kvartal 1980 til januar kvartal 1981.

Jeg er glad for, at vi har fået en sådan reguleringsordning, der sikrer, at den højeste sats for ledige og for efterlønsmodtagere nøje følger løn- og prisudviklingen i samfundet. Jeg kan derfor bekræfte, at dagpengene ikke stiger hurtigere end lønningerne på arbejdsmarkedet.

Hr. Nymann nævner i sit spørgsmål lovforslag nr. L 217, og det var også det, der blev uddybet her i den mundtlige del. Der stilles her forslag om at sikre ledige og efterlønsmodtagere, der ikke får højeste sats, en pristalsregulering, selv om pristalsreguleringen inden for de pågældende fag er suspenderet eller bortfaldet ved overenskomst. Forslaget er stillet for at undgå, at disse overenskomster skulle få helt utilsigtede konsekvenser for ledige og efterlønsmodtagere. Det må have undgået hr. Nymanns opmærksomhed, at der ingen forbindelse er mellem dette forslag og den nye reguleringsordning for det højeste dagpengebeløb.

For at fuldstændiggøre billedet skal jeg sige, at den ændring, der nu er taget initiativ til ved lovforslag nr. L 217, hviler på en fælles henvendelse fra arbejdsgiverne og lønmodtagerorganisationerne, idet det for arbejdsmarkedets parter var en klar forudsætning, at regeringen gav tilsagn om at fremsætte det lovforslag, som foreligger her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 1000

6) Til *arbejdsministeren* af:

Nymann (FP):

»Mener ministeren fortsat, at differencen mellem arbejdsløshedsdagpenge og løn er rimelig, og nærer man ønske om fortsat at bibeholde denne forskel i det af ministeren fremsatte lovforslag om jobskabelse, og mener ministeren ikke, at man stadig tvinges til at skærpe sanktionerne mod arbejdsvægring, når der ikke er større forskel på løn og understøttelse, samt vil ministeren ligeledes oplyse, om det er fagforeningernes krav eller regeringens ønske at fastholde dette naturstridige forhold?«

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det er jo et jubilæum. Det er spørgsmål nr. 1000 i folketingsåret, og det synes jeg lige jeg vil kvittere for over for hr. Nymann.

Må jeg så sige, at som det vel er hr. Nymann bekendt, får en ledig i dagpenge 90 pct. af, hvad den pågældende har haft i løn umiddelbart før ledighed. Der er imidlertid, som det måske også er hr. Nymann bekendt, et højeste dagpengebeløb. Omkring halvdelen af de ledige får det højeste dagpengebeløb og dermed altså mindre end 90 pct. af, hvad de tjente, inden de blev arbejdsløse. Jeg mener, at denne arbejdsløshedsforsikring giver ledige en rimelig økonomisk dækning.

Det fremsatte forslag om jobskabelse har til formål at få flere i arbejde ved at opmuntre arbejdsgiverne til at tage nye initiativer. Forslaget har således ikke noget at gøre med dagpenge og arbejdsløshedsforsikringen i øvrigt.

Jeg forstår på hr. Nymanns spørgsmål, at man efter spørgerens mening burde skærpe sanktionerne ved arbejdsvægring. Jeg kan oplyse over for hr. Nymann, at en ledig, der vægrer sig ved at tage et anvist arbejde, mister dagpengene i 2 uger, og hvis medlemmet inden for det næste år vægrer sig bare én gang til, mister medlemmet fuldstændig sin dagpengeret, indtil vedkommende har haft 5 ugers arbejde. Det er efter regeringens opfattelse ganske strenge, men også efter vor opfattelse nødvendige sanktioner for at undgå en utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsforsikringen. En påstand om, at sanktionerne er for blide, må efter min mening hvile på et manglende kendskab til disse sanktioner.

Hr. Nymann mener endvidere, at det er naturstridigt, at der ikke er større forskel